





ov

Q. D. B. V.

DISPVTATIO IVRIDICA

DE

IVRIBVS ET OBLIGATIONIBVS
PRAEFECTORVM SAXONICORVM
IN ECCLESIASTICIS

QVAM

P R A E S I D E

CHRISTIANO GOTTLIEB
HOMMELIO D.

TIT. DE VERBOR. SIGNIF. ET REGVL. IVR. PROF. PVBL,
ET FACVLT. IVRID. ASSESSORE

IN AVDITORIO MAIORI

D. V. AVGUSTI A. R. S. cI^o I^o cc LXVIII.

PUBLICO ERVDITORVM EXAMINI EXPONET

CAROLVS FRIDERIC. BENIAMIN PIETSCHIVS

VITEMB. SAXO.

UNIV-BIBL.

BERLIN.

VITEMBERGAE

EX OFFICINA GERDESIANA.

T 1920. 25.



6.6.6.6
DISSATATIO IURIDICA
DE
IURIS ET OBLIGATIONIBUS
BREVIFCITORIA SAXONICARVM
IN LCCFESSIOIS

GRAM
PRÆCIDE
CHRISTIANO GOTTLIEB
HOMMELIO D.

TIT. HISTOR. SENSU. IN SEQUIT. 17. 17. 17.
ET. TERRA. 17. 17. 17. 17. 17.

IN 17. 17. 17. 17. 17. 17.

17. 17. 17. 17. 17. 17. 17. 17. 17.

CARTOL. 17. 17. 17. 17. 17. 17. 17. 17. 17.





Cum competentia Consistoriorum euangelicorum, nec ex forma iuris diuini, ^{a)} nec episcopalis pontificii, nec vnic ex Iure Canonico, ^{b)} sed maxime a summi imperantis arbitrio, qui iura circa sacra, vigore superioritatis territorialis, exercet, dependeat, et ex legibus cuiusuis prouinciae, imo interdum ex obseruantia ^{c)} determinari oporteat, non miramur, si Legislatoribus negotia alias ecclesiastica iudici seculari et foro communi interdum vel in totum, ^{d)} vel saltem ex parte committere placuit. Quanquam enim Protestantes tempore Reformationis pro necessitate Consistoriorum in *formula reformationis* a Theologis Vitembergensibus anno 1545. ius suu Electoris Saxoniae conscripta, ^{e)} eiusdemque membro quarto de iudiciis ecclesiasticis acriter pugnauerint, ideoque Dux Saxoniae MAVRITIVS consistoria adornandi, negotium Theologis pariter ac ICTis Lipsiensibus commiserit; vt eius rescriptum apud SECKEN-

DORFIVM in *Historia Lutheran.* f) satis comprobat, et postea AVGVSTVS Elector in *Ordinatione Eccles.* Tit. de *Consift.* Tit. VII. sub Rubr. Was vor Sachen in das Consistorium gehörig accuratissimum inter causas ecclesiasticas et seculares suppeditare discrimen, omnemque earum confusionem euitare voluerit, non tamen est, ut iudicium seculare in ecclesiasticis penitus esse exclusum existimemus, multa potius illi in his adhuc esse reseruata, tunc intelligemus, si ea, quae praefectis Saxoniciis, qui non minus iura principis nomine, ac Consistoria exponunt, circa personas, res et causas ecclesiasticas competunt, aut non, paulo accuratius pro instituti et temporis tamen ratione ponderamus. Exoptatissimam huius rei materiam mihi suppeditauit EXCEL. PRAESES, eiusque consilium Praefectorum iura et obligationis specificē explicandi, duabus Disputationibus iam coepit, cum utilitate mirifice se commendet, eo lubentius persequor, quo certius est, omnia ea, quae hac in re ab aliis forte sunt dicta, vel non satis accurate, vel falso sparsim esse peracta.

- a) Dissentient SCHILTER in Inst. Jur. Can. Lib. I. Tit. V. §. 6. et MRENCK. in Pand. Lib. V. Tit. I. §. 46. Quae opinio vero solide confutata a TITIO in der Probe des deutsch. geistl. R. Lib. I. cap. VI. §. 10. seq. ad PFAFFII Inst. I. Eccles. Lib. V. c. III. §. 3.
- b) contrarium statuit BOEHMER Iure Eccl. Prot. Lib. II. Tit. II. §. 23.
- c) cf. WILDVOGEL. in Disp. de Competentia Consistoriorum Evangel. Inf. Sax. th. IX. add. TITIUS in iure Privat. Lib. IX. cap. III. §. 5.
- d) Sic Norimberga, Hamburgo aliisque locis Consistoria peculiaria deficiunt, et cause ecclesiasticae ad Senatum urbis deferuntur. Ludovici CIVIL. zum Consistorial-Proc. c. II. §. 3. STRYCK. ad BRVNNEM. Ius Eccl. Lib. III. c. I. §. 2. BOEHMER. I. Eccl. Prot. L. I. Tit. XXVIII. §. 17. Quibus adde MEVIVM P. III. Decif. 415. Nec minus in Saxonia a Consistoriis ad Regimen Aulicum appellatur ORD. ECCLES. Tit. vom Ober-Consift. §. es soll aber doch, etc. C. A. T. I. p. 639. add. RESCRIP. dd. 13. May 1661. C. A. T. I. p. 1006. et dd. 11. Nov. 1701. et dd. 20. Mart. 1702. C. A. T. I. p. 1007.

e) Quam



e) Quam exhibet SECKENDORF in Histor. Luther. Lib. III. §. 119. n. 4. seqq.
BOEHMER I. Eccl. Prot. I. c. §. 12.

f) Lib. III. §. 110. addit. lit. b.

§. II.

Praefectorum iurisdictionem ordinariam ad negotia ecclesiastica in Saxonia se non extendere, sed illos in his, ut mere priuatos censeri, strenue asserit BERGER.^{a)} Quae opinio, vtut fini nostro, potestatem quaestoris, quantum fieri potest, expandendi, admodum aduersa videtur, variis tamen sanctionibus insigne accepit robur. Omnis enim cognitio aut inquisitio contra clericos absque expressa voluntate Consistorii peracta serio praefecto est indericta, ita, vt ei ne quidem integrum sit, contra hos examen testium instituere, sed partes id efflagitantes, ab eo ad Superintendentem vel Consistorium remittantur.^{b)} Nec minus immediata citatio a Consistoriis ad Praefecti subiectos emissā, documentum huius rei suppeditat omni exceptione maius. Quanquam enim RESOLUTIONES GRAVAMINVM de ao. 1661. Tit. von Confistorial-Sachen §. XI. id introducant temperamentum, vt non aliae quam mediatae a Consistoriis, suppressa tamen clausula: *in subsidium iuris*, emittantur citationes, eam tamen dispositionem ad praefectos, qui administratoria tantum gaudent iurisdictione, non spectare, rationi satis est consentaneum. Quem admodum enim dicta RESOLUTIONVM GRAVAMINVM a regulis iuris communis recedunt,^{c)} et hinc ad consequentias trahenda non sunt, atque iudicium requisitio sine circuitu et multiplicatione sportularum fieri nequit, nec non verba RESOLVT. laudatarum: denen von der Ritterschaft und Städten vnice de iudicibus patrimonialem iurisdictionem excentibus accipienda esse, iam euincunt,^{d)} ita litem circa modum citandi inter Consistorium Vitembergense et Praefectum



eius loci quondam agitatam RESCRIP TO d. IX. Febr. 1703. decidit SENATVS ECCLESIASTICVS his: Wie nun dem Consistorio nicht unbillig frey stehet in denen vor sie gehdriegen Sachen die Amts- Unterthanen immediate vor sich zu citiren, und was du, der Kräyß- Amtmann, darwider aus der Erdörterung derer Landes - Gebrechen anführen wollen, auf die von Adel und Städte gehet. Als ist Unser Begehren, du wollest denen Partheyen, so das Consistorium vor sich geladen, die Gestellung nicht inhibiren, noch sonst dieselben hindern.^{e)}

- a) in Elect. Proc. Matrim. thes. XII.
- b) cf. RESCRIP. dd. 10. Ianuar 1743. quod citatur in Schramburgs Einleit, zum Sächsl. R. P. II. Exercit. III. §. 33. sub. *
- c) HORN Class. I. Resp. 9.
- d) Vsu fori id priuilegium iudicibus patrimonialem iurisdictionem exercentibus in RESOL GRAV. datum adhuc magis restringi, dum de prima citatione non subsequentibus requisitionem injunctam accipiat, docet GRIEBNER in Princip. Proc. Iudic. Lib. II. c. III. §. 2. lit. a.)
- e) HORN ad SCHILTERI Inst. Iuris Can. L. I. Tit. V. §. 16. BERGERI El. Proc. Matrim. th. XIV. WERNHERI Sel. obs. For. Part, VI. Obs. 451.

§. III.

Quamuis vero ita ab ecclesiasticis quaestores videantur exclusi, multae tamen obueniunt species, in quibus, eos, absque villa delegatione Consistorii, mox notione, mox iurisdictione gaudere, confiteri cogimur. Sic cum nil magis detestandum, ac lites inter clericos et parochianos souere, siquidem animarum curam admodum impediunt, eiusdemque fructus speratos intercipiunt, ideoque eas omnibus modis recidi, et quam fieri potest, amicabili compositione finiri expediat, saluberrime ORDINATIO ECCL. SAX. Tit. von Immunitatibus und Freyheiten der Kirchen- und Schul-Diener §. und anfänglich praefectis pariter ac Superintendentibus id negotium dat, vt, si subiecti praefectorum cum clericis

clericis litigare intendant, coniunctis viribus arbitratorum partes sustineant, amicamque compositionem inter eos tentent, ^{a)} quae si vero effectum haud sortiatur, illis quidem vterius progredi non liceat, causam tamen, relatione rerum haetenus gestarum facta, ad Consistorium deferant, in quo, si partes iterum omnem transactionem renuant, tunc demum ad processum iuris summarium dimittantur. Eademque concordia et audientia his est commenda circa ea, quae ex fructuum et reddituum parochialium perceptione et diuisione inter nouum pastorem et antecessoris defuncti viduam et liberos superstites nasci possent, litigia ^{b)} Nec minus illis sine speciali Consistorii delegatione incumbit, vt curam singulariem viduarum et orphanorum clericorum habeant, eos fulciant et iusto patrocinio, tum consilio, tum auxilio, tutoribus curatoribusque dandis, sub iurisdictione commorantes subleuent. ^{c)}

a) Idemque fere in ORDINAT. PROVINC. GOTHICA P. I. c. II. tit. 6. est dispositum add. LUDOVICI Einl. zum Consistorial-Proc. cap. XIIX. §. 2.

b) ART. GENERAL. XLI.

c) ORD. ECCL. SAX. Tit. von Immunitat. und Freyh. der Kirchen-Diener §. und so sich. ZIEGLER in Superint. cap. XXV. §. 5. Quibus non obstat MANDAT. d. 12. Novembr. 1700. vi cuius Consistoria, non Superintendentes tutores curatoresue constituant. conf. BERGER. ad CARPZ. L. III. Def. 18. Diuersa enim sunt, prouidere, vt probi et satis idonei eligantur tutores, curatoresue, et hos vi iurisdictionis constituere. Accedit, vt maximam bonorum partem sub praefectura eiusmodi personae habere queant, vt ita quaestor in tutoribus dandis satis sit competens. Tandem nullum est dubium, quin praefecti vidubus et liberis clericorum, extra Saxoniam officio functorum, si in praefectura sedem fixam ponunt, tutores curatoresue soli constituant. Apud nos enim istas aduenas forum non apud Consistorium, sed ciuile iudicium, vbi morantur, sortiri, edocet RESCRIPTV ad Consistorium Lips. d. 2. Decembr. 1740. datum, cuius verba exhibet ILLVSTR. KÜSTNER ad DEYLING Inst. Prud. Past. P. II. c. I. §. 28, lit. d.

§. IV.





§. IV.

Potestatem quaestoris in Ecclesiasticis et iurisdictione in clericos inclarescere, variis confirmatur modis. Quanquam enim hi voluntarie iurisdictionem in praefectum, omnemque iudicem secularem inuito Consistorio apud nos ex sententia WERNHERI^{a)} prorogare nequeant, saepe tamen inuiti eius cognitionem, decisionem et executionem agnoscere tenentur. Ita, cum tam iure ciuili, ^{b)} quam canonico ^{c)} actor quoque priuilegiatus in caussa non priuilegiata forum rei sequatur, clericorum causas et actiones reales ac personales in et extra concursum, si contra praefectoriarum subditos experientur, dijudicat. Eiusdem iurisdictioni saepe subest clericus in remedii prouocatoriis ex L. diffamari, et ex L. si contendat, interuentione, reconuentione, litis denunciatione, si vt heres subiecti praefecture litem continuat, ^{d)} et actione reali ^{e)} vel in rem scripta ^{f)} coram praefecto, vt iudice rei sitae conuenitur. Idemque de possessorio summarissimo, quod contra clericum turbantem in foro rei sitae, cum possessio respiciat fundum, peragi possit, afferit CELEB. KÜSTNER. ad DEYLINGIVM.^{g)} Nec minus in defraudationibus reddituum ad Cameram Sax. spestantium, et in delictis contra ordinationem Accisae et Steurarum cereuiliarum a clericis commissis, iurisdictionem Consistoriorum exulare, copiose LL. Saxonicae ^{h)} edocent. Ceterum his casibus citationem non aliter, quam praeuia requisitione iudicis ecclesiastici fieri, certo constat. ⁱ⁾ Praefectos quoque saepe sententiam criminalem contra clericos remotos latam ad executionem perduxisse, quam plurimis corroborari potest exemplis, ^{k)} licet his, clericos remotos foro ecclesiastico in aliis quoad personam adhuc gaudere, non adstruamus.^{l)} Consistoria tandem ipsa praefectorum potestate publica vti, dum causarum ad finem perductarum execu-

executionem iis committant, experientia satis comprobat, quo casu quaestor requisitus, sub poena centum florenorum, decretum, sententiam, vel mandatum consistorii quam celerrime executioni mandare ^{m)} obstringitur.

- a) in Sel. Obs. For. Part. VI. Obs. 340. Cui vero multi contradicunt, quos vide in BARTHII Dissens. in Praxi CCI.
- b) L. 2. C. de iurisd. omn. iudic.
- c) cap. 5. X. de For. competit.
- d) conf. RESCRIPTV M dd. 27. Iun. 1748. apud KÜSTNER. ad DEYLING. P. II. c. III. §. 34. lit. d.
- e) cap. I. de Priuileg. in 6to. Contra id iure canonico non expeditum esse, putat FLOERK. ad SCHILTER. Inst. I. Can. L. I. Tit. XIIIX. §. 6. ibidemque simul annotat, id forum non solum ratione immobilitum, sed et rerum mobilium contra clericos esse fundatum, quamvis multi DD. dissentiant. add. ORD. ECCL. SAX. Tit. vom Immunit. und Freyh. § was aber. ORD. POL. de ao. 1612. Tit. von Consist. Sachen §. und weil,
- f) HORN. ad Schilter. L. I. T. XIIIX. §. 6.
- g) P. II. c. III. §. 34. lit. d. Ceterum et possessorium de parochiis ad secularem iudicem spectare, defendit BOEHMER in Iur. Paroch. Sect. III. cap. I. §. 57.
- h) RESCRIP. REG. dd. 18. Aug. 1713. C. A. T. I. p. 896. GENERALE dd. 28. Febr. 1714. C. A. T. I. p. 841. Item RESCRIP. REG. dd. 7. Ianuar 1721. et dd. 7. Jul. 1717. quae exhibent KÜSTNER ad DEYLING. loc. cit. lit. e.
- i) HORN. ad SCHILTER. I. c. §. 5.
- k) vid. BEYER ad CARPZ. Iurispr. Eccl. Lib. III. Def. 117.
- l) DECIS. REG. XXXV. Iung. PRAESIDIS Disp. de Priuilegiis clericorum in sponte resignantem vel remotum non cadentibus.
- m) conf. ORD. PROV. de ao. 1550. Tit. Consist. §. weil aber alle Ordnung. RESCRIP. dd. 22. Mart. 1626. apud CARPZ. Iurispr. Eccles. Lib. III. Def. 13. n. 22.

§. V.

In constituendis ministris ecclesiae praefectos nec officio suo deesse, varii hic occurrentes actus copiose declarant. Quoties enim in his regionibus sub praefectura quadam munus ecclesiast-

B

cum



cum vacans existit, in quo conferendo principi competit ius patronatus, Praefecto quidem non tribuitur ius denominandi, sed tamen Senatus ecclesiasticus, qui loco Electoris nostri clementissimi habilem elegit personam, designatum mandato Electorali ad Superintendentem et praefectum mittit, ^{a)} vt, examine feliciter sustento ^{b)} ille denominatum ad concionem Docimasticam admittat, qua peracta, si parochiani non contra dicunt, hic nomine Serenissimi tabulas vocationis in forma consueta candidato exhibeat. Quod vero non semper vno eodemque modo fieri solet, interdum enim Senatus ecclesiasticus Superintendenti atque quaestori immediate tale quid demandat, interdum vero rescriptum ad consistorium Ecclesiasticum inferius emittitur, quod tunc demum actus antea nominatus his iniunget. Formulas, quibus iudicia ecclesiastica videntur, exponit B. KRAVSIUS. ^{c)} Quod attinet praeresentationem clerici ad ordinationem et confirmationem, sicut hodie patroni eam non necessariam et fere superuacaneam habent Consistoria, cum O.R.D. ECCLES. sub Rubr. Vom Examine aller Kirchen-Diener §. also ist auch non eius, ^{d)} sed tantum Superintendentis relationem ad Consistorium, seu praeresentationem his: Da sich die Kirchfarth vernehmen lassen, daß sie mit solcher Person zufrieden, soll alsdem durch ermeldten Superintendenten wiederum zu dem Consistorio berichtet werden, requirat, ^{e)} ita iuris est certissimi, in parochiis Electoralibus semper Superintendentes tantum, non quaestores praesentare, cum, docente ZIEGLERO^{f)} Princeps sibi ipsi praesentare nequeat, et ius patronatus, quod habet Princeps, supereminens sit atque regium.

^{a)} LEHMANNI Tr. de Officio Superintendent. cap. III. §. 8. HORN. ad Schilt. L. I. Tit. XIV. §. 10.

^{b)} Quod hodie praecedit concioni docimasticae et vocationi vi RESCRIPTI REGII dd. 29. August. 1732. quod extat apud KÜSTNERVM ad DEYLING P. IL c. I. §. 32. lit. o. Et ita desideriis SCHILTERI in Instit. Iur. Can. L. I. Tit. XIV.



Tit. XIV. §. 38. ibidemque BOEHM. BRVNNEMANNI in I. Eccl. L. I. Tit. V §. 23. WERNHERI in Princ. Iur. Eccl. cap. II. §. 16. aliisque ex voto est satisfactum. Quod et ante publicationem RESCRIPTI REGII in Sax. laudati in ORDINAT. MAGDEB. et VINARIENSI ECCLES. saluberrime erat prouisum. vid. FLOERCK ad SCHILT. l. c. §. 38.

- c) in Disp. de Concione Docimast. §. 9.
- d) Quod vero ad praesentationem ad examen non extendas velim, in eo enim potissima patroni pars consistit, vt docet ZIEGLER in Superint. cap. XIII. §. 4. nec eo beneficio patronus in laudato RESCRIBTO RRGIO est priuatus.
- e) BEYER ad CARPZ. Iurispr. Eccles. L. I. Def. 46. LEHMANN de off. Superint. cap. V. §. 2. Interdum tamen ex priuilegio nobilibus solis ius praesentandi ad ordinationem et confirmationem est datum, vt videbis exemplum apud BEYER ad CARPZ. l. c. Def. 47.
- f) in Tr. de Superint. cap. XIII. §. 5.

§. VI.

Nec Superintendens, in constituenda concione docimistica, praefecti auctoritatem contemnere poterit. Quem ad modum enim in parochiis electoralibus de die, quo concio haec instituenda est; cum eo amice conferat, nec sibi ea in re directorium arroget, ^{a)} ita in patronatis, si paroeciani, siue in matre, siue familia, siue inter incorporatos reperiuntur, eius iurisdictioni subsunt, ab illo et patrono literis, ^{b)} aut pro locorum consuetudine sine his, ^{c)} rogatur, vt statuto die concionis probatoriae habendae adsit, et iubeat, vt eius subiecti eo die frequenter adueniant. ^{d)} An vero tunc sumitus a praefectis, qui concioni huic, aut aliis explorationum generibus v. g. cantorum aut ludimoderatorum, vt domini iurisdictionales, interfuerere, facti, ex aerario Ecclesiastico, an vero de propriis facultatibus soluendi sint, quaestio est maxime praejudicialis. Posterior quondam a Consistorio Vitembergensi Regi potentissimo suasum fuit, ^{e)} an vero sit comprobatum, non constat, si consuetudo et statuta loci non decisionem suppedant, nullum est dubium, quin prius sit afferendum. ^{f)}



- a) RESOL. GRAV. de so. 1661. Tit. von Consistorial-Sachsen §. 3.
- b) LEHMANN de officio Superint. c. IV. §. 11.
- c) BEYER ad CARPZ. Lib. I. Def. 31. n. 5.
- d) HORN. ad SCHILT. L. I. Tit. XIV. §. 34.
- e) Quod testatur BERGER Elect. Discept. For. Tit. XXXVI. pag. 101r.
- f) B. KRAVSIVS in Disp. de Conc. Docimast, §. finali.

§. VII.

Finita concione piraistica, nec praefectum, nec patronum, sed superintendentem huius dioceſeos, qua candidatus munus subeat, parochianorum iudicium de nculo pastore explorare eosdem que publice interrogare, an consentiant, an vero aliquid habent, quod contra candidati doctrinam, vitae integritatem ac pronunciationem cum fundamento monere possint, disertis verbis in ORD. ECCLES. tit. von Examine aller Kirchen-Diener est constitutum. Sed quid, an Superintendentens ab hoc actu repellere poterit praefectum, aut patronum, vt iis non praesentibus interroget parachianos? Licet ad quaestionem affirmandam expressa deficiat legis dispositio, tutius tamen atque consultius esse Ecclesiae, si illis absentibus hi interrogarentur de vita et moribus noui pastoris, cum sic libera sint magis vota atque iudicia eorundem, nec non saepius contingere possit, vt praesentia Patroni, si praesertim potentior fuerit, aut Praefecti grauis, si severo vultu subiectos terreret, plerisque libere decernendi potestatem eripiat, censet ZIEGLER.^{a)} Nos et hic lege deficiente, ad mores cuiusvis loci respiciendum esse iudicamus.^{b)} Si a parochianis in candidato nihil desideratur, a praefecto ei, vel in ecclesia, vel extra eam, vocatio ad munus superintendentis,^{c)} aut pastoris, aut aliud officium inferius ecclesiasticum forma consueta^{d)} exhibetur.

a) in Tr. de Superint. cap. XII. §. 4.

b) B. KRAVSIVS laud. Disp. §. 42. DEYLING Institut. Prud. Past. P. II. c. I. §. 29

c) conf.



c) conf. B. KRAVSIUS l. §. 39.

d) Quarum vero rerum in vocatione mentio praesertim fiat, exponit RESCRIPTE,
de ao. 1726. apud KÜSTNER. ad DEYLING. P. II. c. I. §. 22, lit. y.

§. VIII.

Vltimum tandem complementum constitutionis pastoris est Inuestitura, qua pastor ordinatus rite vocatus, ordinatus et confirmatus ecclesiae suae publice sistitur, et solenniter in actualem eius possessionem inducitur. Quemadmodum ea in ludimoderatoribus aliisque clericis inferiorum ordinum penitus cessat,^{a)} ita in pastoribus a tempore confirmationis intra annum, aut est suscipienda, aut si non facta, penitus, vi RESCRIPTI dd. 29. Iuny 1746.^{b)} quia finis speratus tunc, vix obtinetur, postea omitenda. Concurrere in hoc actu Superintendentem et Praefectum, postea quam inter eos de statu die conuenit, sanxit ORD. ECCL. SAX. gemeiner Form und Weise verb. Als oft ein zum Kirchen-Diener aufgenommen und confirmiret soll der Superintendentens etc. aufs förberlichste, sammt dem Amtmann, Collatorn, oder Erb-Herren deselbigen Orts n. auf einen bestimmten Tag sich daselbst hinverfügen, und die christliche Inuestitur verrichten. Anne is actus expediendus per immemorialem praescriptionem ad patronum, aut alium iudicem secularem solum peruenire possit, vt is negotia ad liturgiam spectantia aliis clericis committere possit, late disquirit BOEHMER.^{c)} Hoc certum iis in locis, vbi inuestitura temporarium est recepta, qua pastor in aedes parochiales introducitur, et bona parochialia ipsi assignantur et traduntur, eam a solo praefecto, cum id saepe a solis curatoribus ecclesiae, denen Kirchen-Vorstehern fieri solet, quid quod potestas, ea bona occupandi, vocato soli videtur relicta,^{d)} expediri posse. Tandem quod attinet expensas pro inuestitura, licet a praefecto penitus non exigantur

tur ob ART. GENERAL. XXX. verba: Es sollen auch die Collatores oder Anitleute, von wegen der Pfarrer Belehnung nichts fordern, noch ihnen etwas deshalb zu geben schuldig, sondern hiermit gänzlich, als ein Simoniacum abgeschaffet seyn, contraria tamen obseruantia eam legem esse oblitteratam, monet KÜSTNER ad DEYLINGIVM. ^{e)}

- a) vti existimauit CONSIST. LIPS. ao. 1752. docente KÜSTNERO ad DEYLING. P. II. c. II. §. 19. lit. i.
- b) quod exhibet KÜSTNER ad DEYLING. I. c. §. 20. lit. K.
- c) in Iur. Eccl. Prot. L. I. Tit. XIII. §. 7. et in Iur. Paroch. Sect. III. c. I. §. 55.
- d) HORN. ad SCHILTER. Lib. I. Tit. XVI. §. 10.
- e) P. II. cap. I. §. 32. lit. y.

§. IX.

Bona ecclesiis assignata licet olim ^{a)} et hodie ^{b)} a seculari iurisdictione, oneribus ciuilibus, operis atque tributis ordinariis exenta dicantur, et clerus Romanus laicos ab inspectione, cura et administratione harum rerum depellere omni data occasione studuit, ^{c)} Principibus tamen Protestantibus, vt bona haec debito modo augeantur, prudenter dispensentur, et sollicite conseruentur, praefectis, aliisque iudicibus secularibus vna cum Superintendentibus, inspectionem committere, placuisse, copiose euincunt SANCTIONES ECCLESIASTICAE. ^{d)} Quem in finem eis ex legum praescripto incumbit, ^{e)} vt Oeconomos, seu Ecclesiastico rum bonorum administratores pios, cordatos et satis idoneos, aut vti IVSTINIANVS ^{f)} vult, cum iudicio et diligentie discussione creent atque constituant, contra praedones ab horum administratione arceant, ne dispensatores, vti ait BOEHMERVS, ^{g)} degenerent in perfidos dissipatores, et ecclesiae tutores in bonorum decoctores, quo ipso non nomine tantum, sed re ipsa vitrici ecclesiarum fierent.

fierent. Porro in exigendis debitibus ecclesiasticis, et legatis ad pias causas iis omne praestent auxilium praefecti vi MANDAT. Senatus Eccl. Sax dd. 30. Septembris 1729.^{b)} Nec non sicut eorum consensus, si bona ecclesiastica alienentur, aut pecunia ecclesiastica est elocandaⁱ⁾ aut arbores caeduae ex sylua parochiali vendantur,^{k)} summae est necessitatis, ita et pastoribus, ut ligna ex communi sylva in subsidium accipient, prospicere debent.^{j)}

a) L. 5. et 8. C. de SS. Eccles. Nouel. CXXXI. cap. V. add. ZIEGLER de Dote Eccles. cap. XII. §. 22. seqq.

b) ORDINAT. ECCL. SAX. sub rub. Von beyden Consistoriis zu Leipzig und Wittenberg, Art. VII. Was Sachen in das Consist. gehörig. Et sub Titulo. Von Synodo bey unserm Ober-Consistorio, add. b. CRELLII Disp. de Rusticorum Dotationali immunitate.

c) can. 22, Cauf XVI. qu. 7. can. 5. Dist. 89. BOEHMER Iur. Paroch. Sect. VI. c. I. §. 12. seqq.

d) conf. BOEHMER I c. §. 20.

e) ORD. ECCL. SAX. Art. General. XXXV. RESOL. GRAVAM. de ao. 1661. Tit. von Consist. Sachen, §. 15.

f) in L. 42. §. 5. C. de Episcopis et Cler.

g) in Iur. Paroch. S. VI. c. I. §. 18

h) SCHAVMBVRG. Einl. zum Sächs. R. P. II. Exerc. III. §. 67. *

i) ART. GENERAL. de ao. 1537. Art. von den Kirchen-Bätern ic. verb. Es soll auch. Cod. Aug. T. I. p. 497.

k) ART. GENERAL. XXXV.

l) ART. GEN. XXXI.

§. X.

Simili quoque modo cum maximum ecclesia, piumque corpus mysticum per rationum redditionem capere posuit detrimentum, facili negotio causam assequi possumus, cur praefectus iis, quae sub suo territorio, aut in parochiis electoralibus subducuntur, iure^{a)} nostro intersit. Diem vero, quo rationes ecclesiasticae



cae deponantur, praescribere Superintendenti non licet, cum ei soli non competit Directorum, sed is amice, cum caeteris, qui vna in his concurrunt, de die conferat, hinc eum patrono tres dies denominare, e quibus hic vnum eligeret, idque cum incorporatis dominis iurisdictionibus communicaret, putat CELEB. KÜSTNER.^{b)} Locum, quo rationes confiantur, regulariter esse matrem, non filiam ecclesiae, edocet GENERALE d. 2. September 1737. verb. in filia keine besondere Kirch-Rechnungen zu halten, sondern daß dießfalls nthigē zugleich in matre zu expediren, es wäre denn; daß ganz besondere wichtige Umstände jenes erfordernten. Parochianos in hac causa se subtrahere non posse, vt praefectum, cum in parochiis electoralibus principis vice, vt patronus, adest, aduehant, obseruantia satis corroborauit. Sed anne, si vt dominus iurisdictionis interest, et parochiani, alterius iurisdictioni subiecti eum aduechere detrectant, obseruantiam probare teneatur, alia est questio, quam confirmare videtur RESRIPTVM CONSIST. LIPS. 1742.^{c)} Officium quaestorum in examine rationum in eo consistit, vt cum ceteris, quorum interest, an rationes sint iustae, omnia ad calculos reuocent, nominum actiuorum documenta perlustrant, num haec etiam sufficient ad securitatem crediti? anne potius ecclesiae hypotheca judiciali sit prospiciendum? Post de eo, quod solutum est, videant, an ab oeconomis apocha sit edita. Correctis erroribus, et iustificatis defectibus, postquam residua sunt illata, et damna voluntaria ab aerarii ecclesiastici praepositis resarta, istae ab iis quoque subscriptione nominis approbantur.^{d)} Quo tempore Visitatio localis plerumque et instituitur, in qua parochi a Superintendentे simul interrogantur, an praefecti^{e)} sedulo concioni et sacris intersint, aliisque bono praeeant exemplo.

^{a)} ART.

- a) ART. GENERAL de ao. 1557. sub Rubr. Von den Kirchen-Vätern, Vorstehern verb. und es soll von den Amtleuten ic. ART. GENERAL XXXV. RESOL. GRAVAM. de ao. 1661. Tit. von Consist. Sach. §. 3.
- b) ad DEYLING. Instit. Prud. Past. P. III. cap. IX. §. 28. lit. p.
- c) quod exhibet KÜSTNER ad DEYL. I. c. p. 712.
- d) conf. LEHMANN Tr. de Officio Superint. cap. XIIIX. §. 3.
- e) ORD. ECCL. SAX. Articulo darauf die Pfarrer, Diaconi ic. zu befragen sub n. 3. Cod. Aug. T. I. p. 619. add. WILHELMI Instructio ad visitationem localem de ao. 1596. Art. Weiter soll er den Pfarrer n. 4. C. A. T. I. p. 770.

§. XI.

Quae rationum redditio quondam singulis annis ^{a)} erat peragenda, quae vero dispositio in RESOLVT. GRAVAM. Tit. von Consist. Sachen §. 3. quoad Superintendentem, propter inopiam quorundam ecclesiarum, quae sumtibus ferendis haud sufficiebant, valde fuit limitata, iure vero hodierno in RESCRIPT. d. 2. Septembr. 1737. lapsu trium annorum demum subducantur verb. und die Kirch-Rechnungen nur alle 3. Jahre, wo die Nothwendigkeit nicht ein anders erfodert, abgenommen werden. ^{b)} Emolumentum pro inspectione et rationum examine est in Saxonia quoad singulos annos vnuus thalerus, qui Praefecto soluitur, vt et Superintendenti, ac Senatu, cum hac praeterea restrictione ^{c)} ein mehreres aber wegen Reise-Gebühren, Fuhrlohn, oder sonstens nicht genommen, noch andern Personen, so bey Abhördung der Rechnung nichts zu verrichten, dazu gezogen werden sollen. Nobilibus vero aut aliis collatoribus, eorumque iustitiariis pro hac opera ex aerario ecclesiastico nil debere, sancitum quidem erat in GENERALI d. d. 30. Sept. 1729. ^{d)} sed postea vnuus thalerus et nobilium collatorum iustitiariis in GENERAL. d. 2 Sept. 1737. est quoque concessus, qui vero eorum aetuariis nec scribis, qui simul ab iis adhibiti sunt, non cedit. ^{e)} Sic sumitus conuiuii post hunc actum institui quondam duos tha-

C

leros



Ieros excedere non debabant *f)* sed cum pretia rerum admodum sunt aucta, id in RESCRIP. d. 2. Sept. 1737. ita est commutatum: Dass fürohin zur Bekostigung derer ohnumgänglich nöthigen Personen mit Speise und Trank, bey einer Kirchen, so über 1000. Mthlr. in Vermögen hat, höchstens 10. Mthlr. bey einer so über 500. Mthlr. zum höchsten 5. Mthlr. und bey einer, so nicht 500. Mthlr. vier Thaler, ein mehreres aber nicht verwendet, in Ausgabe verschrieben werde.

- a)* conf. L. 42. §. 5. C. de Episcop. et Cler. ART. GEN. XXXIII. et XXXV. DECRET. SYNODAL de ao. 1624. §. damit nun.
- b)* Collatoribus et Dominis iurisdictionibus in MAND. dd. 30. Sept. 1729. vti refertur in SCHAVMBVRGII Einl. zum Sächs. R. P. II. Ex. III. §. 37. ** serio et fuit interdictum, ne soli rationum redditionem poscant.
- c)* RESOL. GRAV. de an. 1661. Tit. von Consilt. Sach. §. 3. Ceterum reliquas sportulas in actibus ecclesiasticis optime determinat nuper in Sax. promulgatum EDICTVM, cuius Rubr. Tax-Ordnung, wornach die Ephoral-Gebühren derer Superintendenten und geistlichen Inspectoren in den sämtlichen Churzfürstlich-Sächsl. Landen hinführte, vom 1ten May 1768, an, gefordert, und gezahlet werden sollen.
- d)* Cuius verba vide apud KÜSTN. ad DEYLING. P. II. c. I. §. 22. lit. y. Quod antea quoque existimatum fuit, vt docet LEHMANN de off. Superint. c. XIIIX. §. 5.
- e)* SCHAVMBVRG in der Einl. zum Sächs. R. I. c.
- f)* RESOL. GRAV. I. c.

§. XII.

Cum itaque in actibus ecclesiasticis expediendis Superintendentes cum praefectis saepe concurrant, quae situm fuit, ad quos Directorium causae pertineat; et dicendum, neque soli Superintendenti, neque soli praefecto competere, sed illud utrisque in Sax. commune esse. *a)* Omnia hic aequa debet esse conditio, omnium una cura, vt bona ecclesiae bene administrentur, et vt corrigatur, quod corrigendum fuerit, monet ZIEGLER. *b)* Interim

rim ut Superintendens in commissionibus initium capiat orationis, et admonitionem peragat, voluit ex obseruantia statuere **CONSI-
STORIVM LIPSIENSE.**^{c)} In asseruandis vero Documentis originalibus, ut mandatis, rescriptis etc. si aliud obseruantia non est introductum, distinguendum,^{d)} an documentum ad causam mere ecclesiasticam spectet, quae formam iudicij non exigit, et vbi protocolla tantum habentur v. g. mandatum ad concionem probatoriam etc. an ad eam, quae mixti generis est, et quae praesertim formam processus iudicarii poscit. Quemadmodum illa in Archiuo Ephoriae asseruanda sunt, ita haec a praefecto custodiuntur, ita tamen, ut vtroque casu alteri parti exempla non sint deneganda.^{e)} Idem iudicium ferendum esse in quaestione de loco, vbi haec negotia expedienda, pro diuersitate cause, mox in aedibus Superintendenti addictis, mox in domo praefecti, censet **BERGER.**^{f)} Sic quoque lites circa proedriam inter Superintendentem et Praefectum, aut patronum decisae sunt in **RESRIPTO** d. d. 21. Nov. 1666. ad *Inspectorem Waldheimensem* his verbis: daß die Beamten nicht befugt, bey Inuestituren und vergleichnen andern aetibus, da nomine serenissimi ihr respectu episcopalis iurisdictionis, sie aber nur respectu iuris patronatus da seyn, vor euch die Oberstelle zu nehmen.^{g)} Quod et extensum est ad vicarios Superintendentum in **RESRIPTO** d. d. 30. August 1706.^{h)} Interim si nobilis collator simul consiliarius, vel comes regius, aut electoralis est, primo loco hunc nomen suum subscribere, tum demum Superintendentem, comprobat **LEHMANN.**ⁱ⁾ Sic quoque ipse Princeps in Rescriptis et Mandatis praefecto, qui nomen consiliarii Principis gerit, singularem prae Superintendentente tribuit praerogatiuam. Ceterum praefectum Vasallo, cum quo in exercendo iure patronatus concurrit, anteponi, merito defendit **CLEBER. KÜSTNER ad DEYLING.**^{k)} In reliquis praefecti iura multo



multo sunt minora ac patroni. Sic in precibus publicis patroni eiusque familiae specialis fit mentio,^{l)} contra praefecti specifice, licet id exigant, nominari in precibus his non debent, sed generali denominatione sint contenti RESCRIP. de ao. 1667.^{m)} Idem discrimen et in luctu publico, aliisque iuribus iuri patronatus annexis reperitur, quae vero et alia plura vterius persequendi, cum proposito nostro satisfecisse existimamus, in praesenti non est animus.

a) RESOL. GRAV. de ao. 1661. Tit. von Consist. Sach. §. 3.

b) in Superint. cap. XXVI. §. 14.

c) vid. KÜSTNER ad DEYLING. P. III. c. IX. §. 28. lit. p.

d) v. RESCRIP. dd. 21. Nouembr. 1666. HORN. ad SCHILTER. Lib. II. Tit. VI. §. 13.

e) LEHMANN de Off. Superint. cap. XXX. §. 7.

f) in Elect. Disc. For. ad Tit. I. Obs. VII. n. 3.

g) in Cod. Aug. Tom. I. p. 864.

h) quod exstat apud. HORNIUM ad SCHILT. Lib. I. Tit. XIV. §. 31.

i) de Off. Superint. cap. XIIIX. §. 3.

k) Part. II. cap. I. §. 18. lit. m.

l) Sine omni vero titulorum pompa v. MAND'AT. dd. 16. May 1710. in Cód. Aug. T. I. p. 885.

m) quod vide apud BEYERVM ad CARPZ. Iurispr. Eccles. Lib. II. Def. 259.





M



Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-517662-p0028-5

DFG

B.I.G.

Farbkarte #13



. V.

IVRIDICA

IGATIONIBVS
SAXONICORVM
IASTICIS

M

S I D E

G OTTLIEB
LIO D.

REGVL. IVR. PROE. PVBL.
ID. ASSESSORE

O MAIORI

C I O I C C L X V I I I .

EXAMINI EXPONET

N I A M I N P I E T S C H I V S

S A X O .

R G A E

E R D E S I A N A .